

Inglimaalija Reet kanal dab erilist energiat

Reet Kalamees (50) usub, et tema elus toimunud pöördetked on alati millekski vajalikud olnud. Ühel päeval 15 aastat tagasi tundis ta oma hinges, et peab maalima ingleid. Nüüdseks on saanud sellest hotelliäris tegutseva naise hobi, mis annab üllatavalt palju energiat.

Tekst: **Aive Antsov**
Fotod: **Aldo Luud**

“**M**aalimine toimub mul meditatsioonis,” teeb Reet üllatava avalduse. “Teen enne meditatsiooni ja jätkan maalimist ka meditatsioonis. Seda, millal mul uus pilt tuleb, ei tea kunagi. Mulle lihtsalt antakse kas meditatsioonis või unenäos teadmine.”

Pärast Tartu lastekunstkooli lõpetamist ei joonistanud Reet mõnda aega üldse, aga siis tuli selge äratundmine – paberile on vaja luua ingleid. “Olid laste guaššvärvid, leidsin kapist jõupaberit. Päril esimesed tegelased, kes tulid – ma ei teadnud ka täpselt, millised nad tulevad –, olid haldja moodi loodusvaimud. Lihtsalt hakkasin tegema ning mu sisse voolas rõõm ja rahunemine. Mõne aja pärast hakkasin kasutama õlivärve.”

Huvitav on see, et Reet oli õppinud lastekunstkoolis joonistamist ja maalimist, kuid õlivärve polnud eales kasu-

tanud. Inglipilte tegema asudes võttis ta vajalikud vahendid kätte ja sai ilma mingi juhendamiseta suurepäraselt hakka-

“Mu enda tütreid olid esimesed suured kriitikud ja fännid, ma ei näidanud väga pikka aega pilte kellelegi teisele,” jutustab Reet. “Liikusin ringkonnas, kus on vaimsete huvidega inimesi. Kui õppisin reikit, kogunes Tõnu Aru juures reikigrupp, kes on ka eelnevate elude jooksul palju suhelnud, nemad olid esimesed, kes mu pilte nägid. Nende reaktsioon oli väga innustav.”

Parim kompliment Nekrassovilt

Nüüdseks on Reeda maalid leidnud kodu Eestis, Soomes ja üks ka Saksamaal. “Olen hästi sooja tagasisidet saanud. Jaani kirikus olnud näitusel märka-

sin, kuidas inimesed istusid inglipiltide ees, lugesid piltide kõrval olevaid tekste ja see puudutas neid.”

Parim kompliment tuli esoteerika-raamatute autorilt Anatoli Nekrassovilt. “Kui Nekrassov andis Tartus seminari, hakkasin täiesti juhuslikult temaga vestlema, ja mingil põhjusel tundis ta huvi minu maailmapildi vastu,” meenutab naine. “Ta käis vaatamas mu inglinäitust. Pärast seda ütles, et maalin fantastilist taevast energiat ja et ta sai väga suure kingituse. See on mulle hiljem väga tähtis olnud. Siis maalisin ka Nekrassovi ingli – tuli Naim, mägede valitseja.”

Naimi pilt on üleval Reeda näitusel Dorpa-ti konverentsikeskuses. Seal on üleval ka üks tema esimesi pilte “Ühinemine”, mis on inglimalija lemmikteos. Imearmsalt mõjub pilt “Heinaloom”.

““Heinalooma” idee sain unenäost,” selgitab Reet. “Näen päris sageli värvilisi unenägusid, Heinaloom oli unes selline eriskummaline tegelane. Hoidsin

end hästi pikalt unest ärkamast, kohtusin temaga seal esimest korda ega teadnud, kuidas peaksin teda maalima – see oli nii eriline vibratsioon, milles Heinaloom liikus. Aga kui avad ennast, usud ega kahtle, siis sulle antakse. Heinalooma olen kutsunud ka taevahobuks, sest kui unes varitses mingi oht, käis sel loomakesel kõhus ukseke lahti. Läksin Heinalooma sisse ja ta kappas väga turvaliselt, viis mind ohust välja.”

Reet kohtub unenägudes hingedega, keda ei pruugi selles elus kohata.

Reedal on tugevad unenäod, sageli lendamisega ja hästi mitmekihilised. “Unes lendamine on mulle tähtis. Vahel lendame terve seltskonnaga, siis tean, kes need hinged on siin, selles elus. Lendamine unes on vabanemise tunne, kuid hoian samal ajal silma peal ka maapealsel. Teadmine, et olen vaba ja mul on tiivad, on nii vaimustav.”

Reet kohtub unenägudes hingedega, keda ei pruugi selles elus kohata, kuid kellega on trehvanud varasemates eludes. Samuti on ta unes näinud enda eelmiste elude kehastusi. “Kui alateadvus

on vaba, peal pole mingeid piiranguid, pääseb intuitsioon infole paremini ligi,” selgitab naine, kuidas tekib unenägudes hea kontakt “universumi infopangaga”. “Eelmiste eludega olen tegeleenud ka hingamiste kaudu. Tegin vabastavat hingamist umbes kümnekond aastat tagasi iga päev ning see puhastas palju vanu emotsioone ja mälestusi. Andis täiesti teistsuguse puhastatud olemise.”

Praegu püüab Reet teha iga päev “Viie tiibetlase” harjutustekompleksi. “Olen aru saanud, et mu keha vajab liikumist, püüan ka jooga ja Pilatese tunnis käia. Vaimuga tegeledes ei saa jätta füüsilise eest hoolitsemist.”

Ei raiska ennast kurvastamisele

Kuigi Reet on katsetanud nii reikit kui ka vabastavat hingamist, on ta kogenud kauneimaid hingelende ingleid maalides. “Pakub palju rõõmu ja tänutunnet, kui saan olla inglitega ühenduses,” ütleb naine lihtsalt ja siiralt. “Rõõm on elus hästi oluline asi. Mõni aasta tagasi andsin lubaduse, et leian oma ellu tagasi rõõmu, naudin igat päeva ja luban, et ei raiska ühtegi hetke kurvastusele. Sõpradele lubasin, et teen oma näituse, võtan julguse kokku, astun kapist välja ja näitan oma pilte teistele ka, kartmata, mida keegi minust või mu piltidest arvab. Kolmas lubadus on mul veel täitmata – leida oma ellu selline inimene, keda vajan. Selle lubadusega ma veel töotan.”

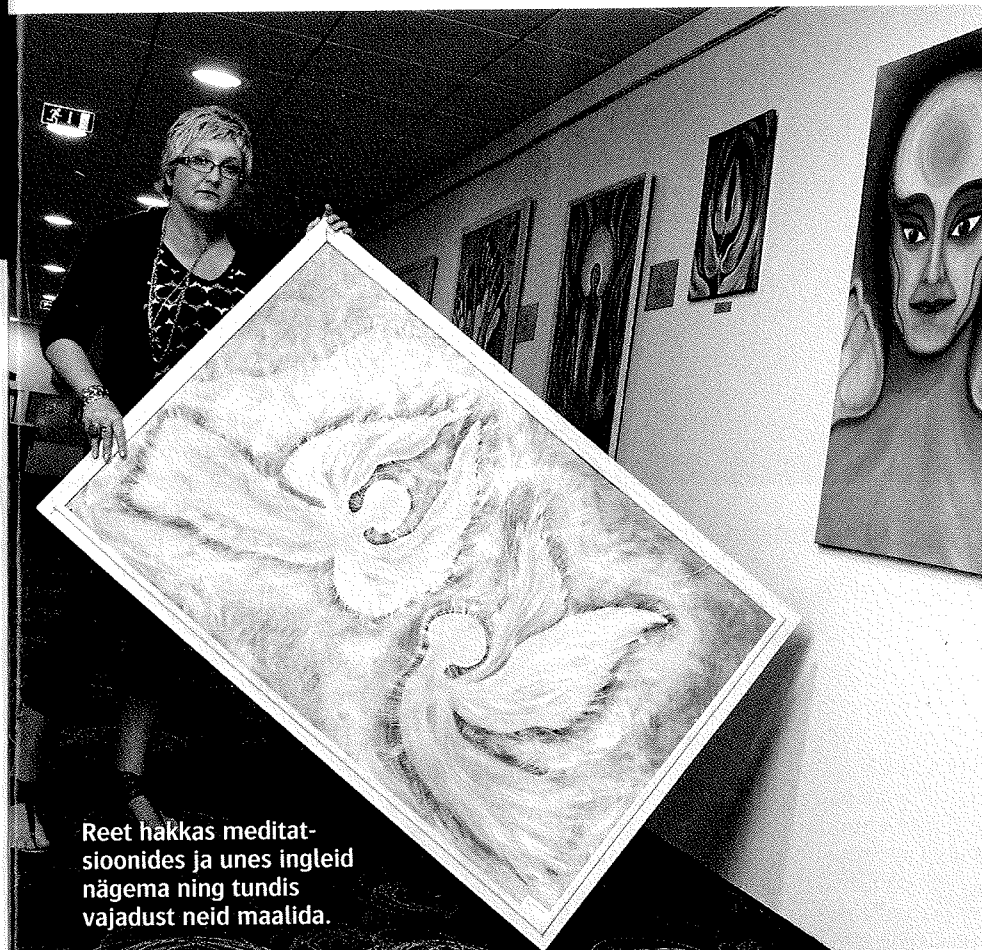
Reet on lahutanud oma laste isast, kuid on naine, kes ei tunne ennast kunagi üksi. Olles koos inglitega, ei ole võimalik üksi olla, põhjendab ta arukalt.

Reeda kaks tüdart elavad Ameerikas. Mõlemad tundsid, et neil on vaja sinna minna, ja ema toetas nende valikuid. “Noorem tütar elab Philadelphias, vanem Atlantas. Hetkel on nad virtuaalsed tütreid ja mina virtuaalne vanaema oma lapselapsele, kuid me oleme üksteise jaoks väga olemas.”

Vanaema sai Reedast aprillis – ta vanemal tütrel sündis väike poeg. Reet käis lapselapse sündi Ameerikas kohapeal kogemas ja viis tütrele kaasa lapse gaasivalusid leevendavat kodumaist apteegitilli, kohe mitu pakki. Ameerikas naturaalseid abivahendeid nii lihtsalt ei leia.

Reisimine on Reedale olnud kogu elu hingelähedane, juba nõukaaja lõpust, kui tema ekskaasa ja laste isa ta giidide kursusele ajas. Nii sai temast turistigiid ja ta reisis Leningradi, Kiievisse, Jaltasse, juhendas ekskursioone ka Ermitaažis.

“Soome keeles olen giiditööd väga ▶

Reet hakkas meditatsioonides ja unes ingleid nägema ning tundis vajadust neid maalida.

Reeda elus on materiaalne ja vaimne tasakaalus, hotelliaaris Dorpati turundusjuhina rakendab ta edukalt vaimseid seadusi.

pikalt teinud,” pajatab Reet. “Praegu olen eksabikaasale tänulik, et ta torkis mind giidiks hakkamisel tagant. Mulle meeldib suhelda ja see on töö, kus saan ise tuure ja ekskursioone lavastada. Tartu tuure tehes olen lisanud juurde nõukogudeaegseid fakte, mis inimestele nalja ja huvi pakuvad.”

Oma suureks armastuseks nimetab Reet Setumaad. “Mulle meeldivad paljud setude põhimõtted ja see, kuidas nad austavad oma esivanemaid, hoiavad neid oma meeles rohkem kui eestlased. Setude jaoks pole elul ja surmal vahet – nende jaoks on kõik üks.

See on oluline arusaam ka minu elus.”

Vaimse ja materiaalse maailma tasakaal

Reet on huviga jälginud, kuidas elu justkui iseenesest juhib teda kokku vajalike inimestega. Ta on suhelnud Eesti nägijatega, kuid usaldanud nõu ja abi saamisel enim Thule Leed. Ta on ka mitmeid kordi osalenud Pärnumaal elava teadjanaise laagrites ja proovinud ära huvitava, metsas asuva maa-aluse kambrikese, kus saab olla päevi, kontakteerudes vaid oma siseilmaga.

Vahel on mul maalides ihukarvad püsti, see on väga erilise energia kanaldamine.

“Kui lähen Thule Lee käest nõu küsima, tahan pigem endale teatud infot peegeldada ja kasutada kedagi peegli-na. Tahan vaadata enda peegelpilti või vajan, et seda mulle lahti seletatakse. Vahepeal, kui on mingi väga oluline asi, küsin nõu, kuid seejuures kontrollin pigem enda intuitsiooni.”

Thule Lee juures on Reet käinud mitu korda indiaanitelgis. “Ka Põlva-maal on juba mitmendat aastat korraldatud indiaanikirikut, olen sellest kolm korda osa võtnud, iga kogemus on absoluutselt erinev,” tunnistab Reet. “Esimesel korral ületasin endas hästi tugevat vastupanu, sest indiaanikiriku öö jooksul tekkis mitmeid kordi tunne, et tõusen püsti ja kõnnin minema. Aga samal ajal sain vastupanu läbi töötada, jätsin selle trotsi sinna maha ja panin lõkkele põlema. Teine kord, kui olin indiaanikirikus, tekkis suur ja puhas rõõm, mul oli nii hea tunne, et ei olnud vastuhakku ja soovi sealt ära põgeneda.”

Reet usub, et inimene loob ise oma mõttega neid olukordi, mis ta elus toimima hakkavad. Kui keskenduda sellele, mida ei taha, kingib see tihtipeale soovimatule asjale hoopis suurema energia. “Kunagi ootasin ametiautot, mille pidin saama, ja mõtlesin iga päev, et ma ei taha rohelist – ükskõik milline auto, peaasi et mitte roheline. Mis te arvate, mis värvi auto ma sain? Rohelise.”

Reet teab, et materiaalne maailm ei saa eksisteerida vaimseta ja vastupidi. “Minu sõnum on, et ole hea kõiges – võid teenida inimesi mitmel tasandil. On vaja tasakaalu vaimses ja materiaalses maailmas, et saaksid arvestada kõiki olemasolevaid aspekte. Usun mõlema maailma tasakaalu.”

Igapäevaselt Dorpati hotelli ja konventsikeskuse müügi- ja turundusjuhina töötav naine julgeb eristuda, julgeb olla see, kes ta on – oma erinevate kihtidega. Ta ärkab igasse päeva positiivse ootusega. “Igal inimesel on vaja keskenduda iseenda elule, elada erilist elu,” julgustab naine teisigi otsijaid. “Kui vaatan tagasi oma elule, siis olen suutnud teha palju asju ja see on väga kihtvt. Mulle meeldib väga oma praegune töö – see pakub palju suhtlemist ja saan olla tõeliselt loominguline. Kuid hingemaailmas tahan järjest rohkem maalida inimestele nende ingleid, vaimseid teejuhte, õpetajaid, just neid tegelasi, keda neil võib vaja olla. Vahel on mul maalides ihukarvad püsti, sest tunnen, et see on väga puhta ja erilise energia kanaldamine.”